

BUREAU EN REDACTIE

Drukkerij COLLÉE (Société Anonyme) TONGEREN. Postcheques rekening n° 84855. Telefoon 12

DE POSTRIJDER DER PROVINCIE LIMBURG

AANKONDIGINGEN: Prijs per regel Tusschen Allerlei- in Provincie nieuws fr. 1.00 Vonnissen en doodsberichten fr. 2.00

LUISTERRIJKE PROCESSEIE

van O. L. V. van Tongeren,

OP KERMISZONDAG 13 SEPTEMBER.

(Zie verder volgorde.)

TONGEREN, 5 SEPTEMBER 1925

MINNEBRIEVEN.

Beste meisjes binnen eenige weken zult ge vernemen waar uw broer of verloofde nu soldaat moet worden naar toe trekt.

Maar l. Neen, hoor l. Nu gaal ge te ver l. hoor ik u al te genprutteleken, hoe wilt ge ons nu over soldaten- en v. l. k. komen praten, wat hebben wij, in i. j. s. daarmee uit te staan?

Wat is dat? wel, uw jongen moest binnen kort naar de soldaten en ge zijt bang om hem. Bang, niet zooveel om hem zelf, want 't is een christen jongen, recht-voor-de-vuist die zijn christen-zijn voor geen mensch onder stoel en bank zou steken.

Wat is dat? wel, uw jongen moest binnen kort naar de soldaten en ge zijt bang om hem. Bang, niet zooveel om hem zelf, want 't is een christen jongen, recht-voor-de-vuist die zijn christen-zijn voor geen mensch onder stoel en bank zou steken.

Wat is dat? wel, uw jongen moest binnen kort naar de soldaten en ge zijt bang om hem. Bang, niet zooveel om hem zelf, want 't is een christen jongen, recht-voor-de-vuist die zijn christen-zijn voor geen mensch onder stoel en bank zou steken.

Wat is dat? wel, uw jongen moest binnen kort naar de soldaten en ge zijt bang om hem. Bang, niet zooveel om hem zelf, want 't is een christen jongen, recht-voor-de-vuist die zijn christen-zijn voor geen mensch onder stoel en bank zou steken.

Wat is dat? wel, uw jongen moest binnen kort naar de soldaten en ge zijt bang om hem. Bang, niet zooveel om hem zelf, want 't is een christen jongen, recht-voor-de-vuist die zijn christen-zijn voor geen mensch onder stoel en bank zou steken.

Wat is dat? wel, uw jongen moest binnen kort naar de soldaten en ge zijt bang om hem. Bang, niet zooveel om hem zelf, want 't is een christen jongen, recht-voor-de-vuist die zijn christen-zijn voor geen mensch onder stoel en bank zou steken.

Wat is dat? wel, uw jongen moest binnen kort naar de soldaten en ge zijt bang om hem. Bang, niet zooveel om hem zelf, want 't is een christen jongen, recht-voor-de-vuist die zijn christen-zijn voor geen mensch onder stoel en bank zou steken.

Wat is dat? wel, uw jongen moest binnen kort naar de soldaten en ge zijt bang om hem. Bang, niet zooveel om hem zelf, want 't is een christen jongen, recht-voor-de-vuist die zijn christen-zijn voor geen mensch onder stoel en bank zou steken.

Wat is dat? wel, uw jongen moest binnen kort naar de soldaten en ge zijt bang om hem. Bang, niet zooveel om hem zelf, want 't is een christen jongen, recht-voor-de-vuist die zijn christen-zijn voor geen mensch onder stoel en bank zou steken.

Wat is dat? wel, uw jongen moest binnen kort naar de soldaten en ge zijt bang om hem. Bang, niet zooveel om hem zelf, want 't is een christen jongen, recht-voor-de-vuist die zijn christen-zijn voor geen mensch onder stoel en bank zou steken.

en druk hem wel op 't hartje, dat hij, als bewijs van zijn liefde voor u, elken morgen en avond een lentje voor u moet bidden, zonder blikken of blozen of beschaamd te zijn voor zijn medematen. Doe het hem formeel beloven, en laat hem zonder dat niet lost. Da's één.

Zorg er voor als Miel bij den trop is dat ge hem regelmatig schrijft, laat vooral dit niet na, want uw schrijven is voor het behoud van zijn er en deugd het krachtigste middel. Vraag gerust van hem hetzelfde, en ook, moet ge als v. r. w. d. stellen, dat hij elke permissie of v. r. l. f. bij u en bij zijn ouders come doorbrengen, want weet wel, van het oogenblik dat een soldaat, als hij vrij is, niet meer naar zijn huis komt, dat dit een slecht teeken is en vooral niet pleit ten voordeel van een goed gedrag.

Spel hem maar eens duchtig de les vooraleer hij den trein opstapt en leg er vooral nadruk op dat hij nooit bij wi levandt all en door de stad moet slenteren, want 't is een jongen van twintig jaar niet goed alleen te zijn, en dat hij ook heel voorzichtig weze in de keus zijner kameraden. Rolle appelen zijn er in die grote maalde, en ge kont de historie der rolle appelen niet waar?

Als Miel nu voor de eerste maal is thuisgekomen in zijn splinteratieuw kostuum, vraag hem dan maar «vrienden naar zijn lidaakt van den «Soldatenkring». Als hij die heeft, let er dan wel op die regelmatig wordt afgestempeld, want dit is een bewijs dat hij te leren avond zijn pijp gaat rooken en zijn partijje kaart spelen in den kring.

En als ge uwen Miel zoo eens flink onder handen hebt genomen. Marieke, kan ik u verzekeren, dat ge na die maanden die uwen jongen in de kazerne en in de groote stad zal hebben doorgemaakt uwen zelfden Miel, braaf, eerlijk en goed zult terug krijgen, en dan zal de stad en al die flie-fliehoerij van die zotte stadsmeiden hem zoo onverschillig hebben gelaten als de vreemdste mensch op de wereld en gezult alle bij gelukkig en te vreden zijn.

BUITENLAND.

ENGELAND. Het geheim van de doorgeslaagde vrouw. — Te Waterford in Ierland is zoo vertelt de «Daily News» de vertoon van een variëtiënummer, a het doorzagen van een vrouw » ontmaskerd door het overhaaste optreden van zijn helper. Een vrouw werd in een gesloten kist geplaatst welke doo gezaagd werd. Alvorens in de

kist te worden geplaatst werd de vrouw met touwen om haar enkels, polsen en hals vastgebonden. Deze touwen werden door gaten in de kist gestoken en door vier personen uit het publiek vastgehouden tervil h't zaken aan den gang was. Ongelukkig genoeg voor den vertoo er stond iemand uit het publiek er op, een lus in het touw om den hals der vrouw te maken, ondanks haar heftig verzet. De helper, die vreesde dat de vrouw gewond zou worden, snelde toe nadat de kist was doorgezaagd en scheidde snel de beide deelen, zoodat men kon zien dat de vrouw ongedeerd zich in elkaar gedoken in het eene uit inde van de kist bevond! Groot tumult bij het publiek over deze onthulling; de vrouw werd uit de kist gehaald, barste in tranen uit en verdween tusschen de coulissen. De vertooner en zijn helper pakten hun ei teondommen bij «klaar en vertrokken eveneens overhaast.

DUITSCHLAND.

Probaatmiddel tegen vermenigvuldiging. — Twee politieagenten hebben zich met geweld toegang moeten verschaffen tot een woning die uit een kamer en een keuken bestond in h't Noorden van Berlijn. Buren hadden er de aandacht van de politie op gevestigd, dat er sinds enkelen tijd een onverdragelijke stank uit deze woning kwam. De agenten vonden in de kamer en de keuken, die door een oude jonge dochter worden bewoond, niet minder dan 36 katten en katers. De katers waren door de vrouw aan de pooten van haar bed vastgebonden, vermoedelijk om een te groote vermenigvuldiging te voorkomen. De oude vrouw was woedend toen de politie de woning binnen drong. Zij gung de agenten te lijf en moest haar de handboeien aandoen, eer zij tot bedaren kwam. Alle katten en katens zijn aan de zorg der Berlijnsche Vereniging tot bescherming van dieren toevertrouwd.

FRANKRIJK.

Kostelijk Geitenvoeder. — Een veearts was door een Landbouwer van de Fransche gemeente Arcinges ontboden om een zijner zieke dieren te onderzoeken. Alvorens zich aan 't werk te stellen had de veearts zijn frak uitgetrokken en deze aan een nagel in den stal van zijn klant gehangen. Toen hij kort nadien wilde heengaan stelde hij vast dat zijn broventesch uit zijn zak gehaald en de inhoud, zijnde 15 briefjes van 100 fr. verdwenen was. De dief werd spoedig gevonden. Men had eene geit uit den stal zien komen en deze had de briefjes verorberd. Daar men oordeelde dat het best geen 1500 fr. waard

was werd het spoedig afgemaakt en in de maag vond men de stukken der briefjes.

De burgemeester van Arcinges, heeft den veearts een g. luigschrift ter hand gesteld opdat hij niet te veel moeilijkheden zou hebben om van de Bank van Frankrijk nieuwe briefjes te bekomen voor de stukjes die in de maag der geit were gevonden zijn.

Om een trein te sien onttriggelen. — Een reizigerstrein onttriggelde 2 Km. van Sainte-Faire. De twee voorste wielen van de lokomotief groeven novens de riggels een groef van 127 meter lengte. Dank aan de koelbloedigheid van den mecanicien kon de trein stoppen en een ramp vermeden worden. Het geval greep plaats aan eene helling, daar waar de trein op een grondverhooging van verschillende meters liep. Het ongewest maakte uit dat de onttriggeling veroorzaakt werd door een 15 jarigen knaap een bestelling van den Openbare Onderstand, die gaarne eens een onttriggeling hadde gezien.

Gemengde berichten

Onze Vlag. De stad Aalst heeft de onzer onze Vaderlandsche vlag aangevraagd flink gewroken en de heer oud-minister burgemeester Meyerson verdient den dank en de hartelijke gelukwenschen van alle goede vaderlanders en ernstige Vlamingen. De stad Aalst geleek naar een woud van vaderlandsche vlaggen en aan het stadhuis wapperden drie vlaggen: de Belgische, de Vlaamsche en de Aalstersche, 'n mooi zinnebeeld van de echte en trouwe vaderlandsche liefde.

Toch heeft de grimmige «Stand-aard» weer niets dan spot over gehad voor deze eerlijke eerbewijzing. Verleden week schreef het blad: Zondag hebben de inwoners van Aalst gevolg gegeven aan den oproep van den heer Meyerson, burgemeester, hun huizen bevestigd. De bevestiging was algemeen en aldus werd de Belgische vlag, die tijdens de Van Opde Bosch manifestatie werd vertrap in eere hersteld en het Vaderland kan over Aalst gerust zijn.

Een Christus Heid. Op 25 Augustus werd in Frankrijk de 100de verjaardag gevierd der geboorte van een edel man, een beroemd christen. Heid generaal de Souis. Hij wordt wel eens genoemd: generaal van h't H. Hart.

In 1870 vernam de generaal bij toeval dat een regiment Zouaven zijner afdeeling in 't geheim eene vlag van h't H. Hart be-

waarde, verzonden uit Paray-le-Monial. Hij sprak tot kolonel de Charrette:

«Wacht ik zal ze doen hijschen tijdens het gevecht.»

Voor den veldslag van Patay zegde de veldheer: «Morgen zal er gestreden worden, morgen moet de vlag van het H. Hart wapperen.»

In die koude Decembernacht werd het veld del opgestoken boven een opgelimmerd alaar en de generaal de Souis onderde ter H. Tafel.

Ellaas generaal de Souis viel, doodelijk gekwetst, op het slagveld; 24 uren later werden zijne wonden eerst verbonden. Wanneer hij overgeleerd was in het kleine kerki, waar de genesheren hem verzorgen, wijde hij, met vaste stem zijne soldaten en z'neef toe aan J-zus H. Hart.

Het linkerbeen van den heldathen veldheer werd afgezet. Toen kon hij niet meer te paard stijgen. Hij wilde echter in we ketijken dienst blijven en daarom beproefde hij het ierste middel. Nietge-nstunde het straden zijner vrienden, drong hij aan, en verpichtte hij de genesheren zijn been hooger af te zetten. Alzo kon hij er toe komen alleen zijn paard te bestijgen.

Later, na den oorlog, werd hem eens verweten dat hij zich al te roekeloos durfde blootstellen aan de slagen van den vijand, te Loguy. Generaal de Souis antwoordde met eene rechtmatige berisping: «Er komt een oogenblik dat de generaal zijne troepen moet begeesteren en meeevoeren. De geschiedenis gaf er meermalen bewijzen van.»

De generaal had tien kinderen, die hij grootbrecht in de diepsle gevoelen van golvrsrecht. Hij wilde niet uit het leger treden. «Ik wil als soldaat sterven» was zijn woord.

Zijn diepe golvsvrucht was gekend. Hij schreef zelf: «Tijdens een verkenningstocht komen wij voor een k. r. k. De Meester is daar! Wegaan bannen en vragen de H. Kommissie. Aanstonds daarna gaan we verder, we beschikken niet over veel tijd. We zeggen o. z. de dankzegging te paard. Wanneer men God in zijn hart draagt, gaat men niet achteruit!»

Generaal de Souis, stierf op 16 Augustus 1847. Mgr. Bataillard, rector der Universiteit van Rijsen, beschreef zijn leven. Het boek maakte indruk. Kardinaal Lavignier drukte den wensch uit dat er eenmaal aan de aanvrage tot zaligverklaring van generaal de Souis zou worden gedacht.

Het wintuur.

Van af dit jaar is er, zooals men weet, een accord gesloten waarbij Engeland, Frankrijk en België overeenkomen, het zomer- en winteruur op denzelfden datum in te voeren.

Het zomeruur treedt in voege den 3^{den} zaterdag van April; het winteruur of normaal uur van Greenwich, den eersten Zaterdag van October.

Het ministerie van binnenlandsche zaken bereidt nu het koninklijk besluit voor, waarbij de uurwerken in den nacht van 3 op 1 October één uur zullen moeten achteruitgezet worden.

De Huishuurwet.

«De huishuurwet die der 27 Decemb- r 1925 gestemd voor een termijn tot einde 1925, loopt bijna ten einde. Er blijven nog vier maanden over. En daar de wettelijke opzeg nu doorgaans op drie maanden moet geschieden, hebben talrijke huurders van huone bazen reeds aangezeggng gekregen dat zij moeten vertuizen zoodra de wet van geen kracht meer zal zijn.

Men begrijpt dat dergelijke toestand op vele plaatsen heel wat beroering verwekt. Dienaangaande werd aan den minister van binnenlandsche zaken volgende vraag gesteld:

«Gelieve de heer minister te zeggen of zijn ontwerp van huishuurwet zal ingediend worden onmiddellijk na het Kamer- verlof en of het eenzijdig strekken zal ter verlenging van de huidige wet, ofwel tot wijziging der wet van 27 December 1924.»

Antwoord: «Men kan het antwoord op die vraag vinden in volgend uittreksel uit de ministerieelc verklaring.»

«Het maatschappelijk programma van dien zeldten tijdt, zoo eerst, bestaan in verlengen van de huishuurwet. Die verlenging zal moeten gepaard gaan met doelmatige aanmoedigingen voor het bouwen van goedkope woningen.»

Dat is dus klaar en duidelijk: de huishuurwet zal verlengd worden in den aanstaanden tijdt van de Kamer. Zal het een verlenging zijn zonder meer, of zal het luidig stelsel gewijzigd worden, b. v. in zake des huishuurprijes? Zal er weer opslag komen in verhouding met de steeds klimmende levensduure? Dat zullen we moeten afwachten, tijdens de bespreking in de Kamer. Wat er ook van zij, zeker is het dat de wet, gewijzigd of ongewijzigd, zal verlengd worden voor een nieuw termijn van een jaar. De huurders kunnen daaromtrent gerust zijn.

De bevolking der wereld.

Door het «Office permanent de l'Institut International de Statistique» werd een statistiek in het licht gegeven van 186 bladzyden groot, betreffende den stand en den loop der bevolking van de geheele wereld.

Droevig treft men de cijfers der oorslogstijd overliden j-ugelige militairen. Toch zijn de slachtingen door den oorlog aangericht en de griep-epidemie van 1918, niet in staat geweest de toeneming der wereldbevolking belangrijk te remmen.

In 1910 telde Europa 147.480.000 inwoners; in 1920 152.102.000; in 1924, 162.327.000

Amerika In 1910 1920 1924 180.397.000 267.919.000 227.133.000

Altria In 1910 1920 1924 126.854.000 132.580.000 137.361.000

Azie In 1910 1920 1924 858.197.000 990.809.000 1.060.238.000

In 1910 was de bevolking der geheele wereld 1600 miljoen zielen; 1-20, 1700 en in 1924 1894 miljoen. Stel men de bevolking van 1910 op 100, dan was zij in 1920: 111 en in 1924: 127. Opvallend is van 1910 tot 1924 het aantal inwoners in verschillende werelddeelen, welke toeneming zeker niet alleen het gevolg is van geboorte-overschot doch ook verband houdt met immigratie en emigratie. Die bevolkingstoename was voer Amerika het grootst (26%), waarop volgt Azie, Oceanie, Altria en ten slotte Europa (3%).

In het verschil tusschen toeneming in de tienjarige periode 1910-1920 en de toeneming in de vierjarige periode 1920-1924 spiegelt zich de invloed dat van den oorlog en de griep in eerstgenoemde periode.

De levende Dode.

Het heeft maar weinig gescheeld of in Londsche wijk Parsly werd eene oude vrouw levend begraven. De familie had alre b. Ginklag voor de teraardbestelling getroffen met een inrichting van lykplegheden. Toen deze laatste met de kist aan kwam om er de «doodse» in te leggen, rechte de vrouw zich plots in haar bed, tot groote ontsteltenis narer familieleden welke haar steeds beweedden. De zieke was een doodsloop gevallen, zoodat men haar voor dood had gehouden.

Eene trouwe duif.

Zekere heer Langendijk uit de Nederlandsche gemeente Schagen, verniste seën jaar een zijner beste duiven. Het diertje was op een dag uitgelaten om aan een prijskamp deel te nemen, doch het werd niet meer terug gezien. Groot was nu de verbazing van M. van Langendijk toen hij de verdwenen duif weer op het hok zag zitten. Het bestje was denkelijk ergens gekeapt en nu in geluk te ontkomen.

(Wordt vervolgd).

WAGELWERK VAN DE POSTRIJDER.

DE Erfgenamen van Tilgate

NAAR HET ENGELSCH VAN GRANT ALLEN

Vlug als de wind, droeg hij Elma tot bij de buit en legde haar met den mond zoo dicht mogelijk bij d opening langs waar de verstikkende lucht kwam binnengestroomd. Hare oogen waren gesloten. Na eenige pijnlijke stonden, opende zij weer de oogen en keek bedrukt in 't rond...

Cyriel verwarmde hare handen in de zijne, doch zooder dat zulks een zichtbaar uitwerkelscheen te hebben. Zij bleef daar liggen zooder beweging, de oogen halfgesloten alleen het w. d. der oogen latende zien.

De stechte lucht had haar bijna versmacht en Cyriel begon te vreesen dat de hulp van daar buiten te laat zou opdagen, want volgens hem zouden er minstens eenige uren verlopen eer men er zou in gelukken hen levend uit hun graf te rodden.

Op het oogenblik dat hij een solferestekje aantak en zich over Elma boog om haren toestand waar te nemen, hoorde hij eene stem welke ditmaal veel harder riep dan vroeger: — Pas op, zij zenden u water langs de buit. Cyriel stak andermaal een stekje aan en sloeg de buit gade. Hij hoorde het geluid van eene glazen flesch, welke met veel gerucht naar beneden kwam.

De luoden bul, waaraan eene koord was

vastgemaakt, kwam beneden gedommeld.

«Trek aan de koord! riep dezelfde stem van daar zooven.»

Cyriel trok te niet groote voorzichtigheid tot zich.

Van tijd tot tijd hoorde hij een voorwerp tegen de telgraafdraden, en tegen de wanden der buit knagen. Eindelijk zag hij door de opening, welke hij in de steenen buit gemaakt had eene groote flesch in caoutchouc, vol met versch water en eene flesch met brandewijn.

De jongeling greep beide flesschen met eene dulle vreugde vast en trok ze tot zich. Hij goot daadelyk eene kleine hoeveelheid brandewijn op zijne hand en wreef er de slapen van Elma mede; daarna goot hij een weinig brandewijn in den kroes en vulde hem daarna met water. Hij lakte zich opnieuw over Elma en gaf haar te drinken, met eene bezorgdheid, welke men slechts bij eene moeder of eene vader aantreft.

Het half verstikte meisje dronk werktuigelyk en opende eenige minuten later de oogen. Zij staarde eene wijl rond zich en scheen zeer verwonderd. Openes echter horizonerde zij zich, waar zij zich bevond. Zij begreep alles, en de hand van Cyriel vattende, drukte zij die lang en levendig.

«Indien wij nog maar drie uren langer kunnen weerstaan, mampeld zij, ik ben overtuigd dat wij gered zijn, indien wij het nog zoo lang kunnen uithouden!...

— Dan waart gij maar met twee in den laaten waggon? vroeg Guy s' anderzandts aan Cyriel, die gansch hersteld van zijne lange gouvangenschap, hem kalm in hun appartement van Staple-toe, de gebeurtenissen van den vorigen dag vertelde.

«Eh wel, Cyriel, mijn goede jongen, riep hij uit, terwijl hij de hand van den schilder vatte en die hartstedeelyk drukte en verscheidene malen schudde, wat ben ik gelukkig u hier levend en in volle gezondheid aan te treffen!

«Het is waarlijk wonder, hoe iemand behouden uit zulke rimp te voorschijn kan komen. W-ike wonderbare verlossing, welke romantische geschiedenis! In al de clubs e kringgen wordt er van nie-s anders gesproken. Eene liefdallige, bevallige, wat zeg ik, bekoorlijke juffer, die met u door het ongeluk in den tun-

nel gevangen zit en gered wordt, moet natuurlijk uwe vrouw worden. Gij en het lieve meisje zijt het makpet, of beter het voorwerp aller gesprekken, en zulke wonderbare redding gebeurt geen tweemaal binnen eene eeuw.

«Uw naam en de uwer reisgezellen staan in vette letters in de avontuurlidende gedrukt als die van twee personen, die eene heldendaad uitvoerden.

«Bij het hooren der woorden deinsde Guy een paar schreden achteruit en bezag verwonderd zijnen broeder: — Een jong meisje, een liefdallig meisje! Wel Cyriel, dan is de persoon, die vijftien uren met u in den tunnel was opgesloten, eene vrouw!

Cyriel kleurde licht en ontweek den vragenden strakken blik zijes broeders; ook was het met eene slecht verholten verlegenheid dat hij hem antwoordde:

«O! had ik u zulks niet gezegd! Ja, natuurlijk, 't was een jong meisje, eene zekere miss Clifford. Zij waste Cherwood op den trein gestapt. Hare ouders wonen in de nabijheid van Tilgate, ten minste voor zooveel ik uit hare woorden heb kunnen vernemen.

«Nieuwt sloeg aandachtig den schijfer gade, die, zander er in te getukken, alle moede deed en onverschillig te schijnen.

«Waarlijk, vervolgde Newitt traagzaam het is een weezeliko roman; ik zie zulks van hier. Het meisje is schoone, jong en rijk; dramatische jongen, ik zou willen in uwe plaats zijn. Welke voortreffelijke kans, welke voortreffelijke inlichting!...

«Heeft de Engelsche betamelijkheid wel ooit oogen man zulke roomvilde gelegenheid ver-schaft, om aan eene rijke, schoone en hooggeboren vrouw het bewijs te leveren van rijdelijke verknochtheid!

«Is zij schoone? vroeg Guy. Cyriel aanzelde een oogenblik.

«Zeker, antwoordde hij, zij is natuurlijk!